

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Alij modi, quibus Magistratus solent honorari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Quamuis & alij sint, de quibus passim historiae meminerunt. Honorantur autem magistratu digni ipsa electione, ipso munere & officio, ipsa solennitate, vt coronatione, iniunctione pepeli, diadematis, reuerentia, obedientia, donis. Et quamuis saepe aliquis ampliore dignus esset officio; tamen hoc ipso magis laudatur, si ipse officium honoret. Epaminondæ, per inuidiam, & contumeliæ gratia, sordidus quidam & contemptibilis magistratus à populo Thebano delegatus est. Eum non aspernatus dixit: *Non solum magistratum ostendere virum, sed virum vicissim ostendere magistratum.* Itaq; se gessit, vt idem officium deinceps, tamq; honestum munus, à multis ambiretur, cum id nihil fuerit aliud, quàm cura sordes & stercorea ex angiportis eijciendi. Inde ergo laudatus est tantò impensius, quia etiam vile officium fecit virtute sua diligentiaq; pretiosum. Saepe autem ad tribunal, aut fasces euectus debet muneris sui conseruare dignitatem. Fabio Maximo jam sene, filius illius consul factus est, qui cum publicitus multis audientibus habuisset orationem: Fabius conscenso equo precedebat. Cum autem iuuenis lictorem misisset, qui patrem iuberet equo descendere, alij quidem factum hoc auersati sunt; at Fabius ab equo desiliens, non habita ætatis ratione, accurrit, ac filium complexus: *Euge, inquit, fili, sapis: qui intelligas, quibus imperes, & quam magnum magistratum susceperis.* Honorantur denique, præter innumeros alios modos, ij qui in magistratu sunt oblati donis. De regibus Persarum constat, eos sine munerum oblatione non fuisse salutatos, ac vel aquam caua manu hauistam, vel pomum eis fuisse donatum. Salomoni quæ cimelia attulerit regina Saba, historia regum narrat. Et in nouo testamento de Christo Magi aiunt: *Venimus cum muneribus adorare eum.* Digni omnino sunt & donis, & titulis, & obseruatione, & obedientia, quicumque digni sunt magistratu. Vt autem aliquis dignus sit, dicere solebat Agathon, magistratum trium debere meminisse: primum, *Quòd imperet hominibus:* deinde, *Quòd secundum leges:* tertio, *Quòd non semper imperet.* Adde ego quartum, *quòd locum Dei teneat;* ita enim & ipse se rectè erga subditos, & subditi se rectè erga illum gerent; cum ob hanc rationem etiam dyscoli sint venerandi. *Principes, & pralati honorantur, ait S. Thomas, etiam si*

IV,

3. Reg. 10. 10.

Matth. 2. 2.

Stobzus
serm. 43.

S. Thom. 2. 2.

q. 63. a. 3.

Qq a

sint.

308 Cap. XXVII. Viduas, Magistratus, sacerdotes, &c. honorandas, sint mali, in quantum gerunt personam Dei, & communitalis, cui proficiuntur, secundum illud Prouerb. Sicut qui mittit lapidem, &c. Quia enim gentiles ratiocinationem attribuebant Mercurio, acerrimus Mercurij dicitur cumulus ratiocinij, in quo mercator aliquando mittit unum lapillum loco centum Marcarum: ita etiam honoratur Prælati, qui ponitur loco Dei, & loco totius communitalis, etiam si improbus forsasse sit.

V. 11. Debetur honos sacerdotibus, religiosis, & omnibus hominibus Deo consecratis. Quia sacerdotes Christum repræsentant; & religiosi hoc ipso honore sunt digni, quia sunt aliquid Deo consecratum; quia ad virtutis perfectionem aspirant; quia honorem fugiunt, sequitur autem honor fugientes; quia pro populo orant; quia ab his benedictio; quia sacrificant; quia Dei sunt familiares; quia de reliquis sunt electi; quia à Deo ipso honorantur. *Facies quodcumq; dixerint, qui præsumt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te, iuxta legem eius; sequerisq; sententiam eorum: nec declinabis ad dexteram, nec ad sinistram. Qui autem superbiert nollens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Domino tuo, & decreto iudicis morietur homo ille, & auferes malum de Israel.*

Heb. 5. 6. In noua etiam lege ait Apostolus: *Qui bene præsumt presbyteri, duplici honore digni habeantur, maxime, qui laborant in verbo & doctrina.* Vbi nomine honoris, non tantum reuerentia, verum etiam alimonia est intelligenda; quia mox ipse Paulus exponit, de quo honore loquatur: *Non infranabis os boni trituranti, & dignus est operarius mercede sua.* Ait autem, *duplici honore*, vel quia & reuerentia, & alimonia digni sunt, ut vult D. Ambrosius; vel quia, ut exponit D. Chrysostomus, *duplici*, hoc est, multiplici copiosoq; honore digni habentur. Ita enim alibi dicitur: *duplici contritione conterere eos: omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus*, hoc est, multas & copiosas habent vestes. Atq; in primis magnus est honor, Deo sacrari. Sunt huius rei apud sacros & profanos exempla. Nam, teste Sorano, Herculem & Hippocratem Comu Athenienses, ob præclara merita, publice Eleusinijs sacris initiarunt, quod decus nulli ante illos contigit. Demetrius quoque, ut Diodorus refert, Poliorcetes dictus, Athenis commorans initiari cupiebat, & Eleusinijs sacris imbui. Cùmq; abesset satis diu legitima dies,

Levit. 7. 9.
Num. 6. 24.
Deuter. 17. 10.

1. Tim. 5. 17.

Ierem. 17. 18.
Prou. 31. 21.

Soran. in vita
Hippocratis.
Diodorus
lib. 20.